

(19)

15. לֹא-תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפַּט לֹא-תִשָּׂא פְּנֵי-דָל
 וְלֹא תִהְדָּר פְּנֵי גְדוֹל בְּצַדֵּק תִּשְׁפֹּט עִמִּיתְךָ: 16. לֹא-
 תִלְךָ רֵכִיל בְּעַמִּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל-דָּם רַעַף אֲנִי
 יְהוָה: 17. לֹא-תִשָּׂא אֶת-אַחֶיךָ בְּלִבְבְּךָ הוֹכַח תוֹכִיחַ
 אֶת-עִמִּיתְךָ וְלֹא-תִשָּׂא עָלָיו חָטָא: 18. לֹא-תִקֵּם וְלֹא-
 תִטֹּר אֶת-בְּנֵי עַמֶּךָ וְאֶהְבֵּת לְרַעַף כַּמוֹךְ אֲנִי יְהוָה:
 19. אֶת-חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְּהַמְתֶּךָ לֹא-תִרְבִּיעַ כְּלָאִים
 שְׂדֵךְ לֹא-תוֹרַע כְּלָאִים וּבְגַד כְּלָאִים שְׁעִטְנֹו לֹא
 יַעֲלֶה עָלֶיךָ: 20. וְאִישׁ כִּי-יִשְׁכַּב אֶת-אִשְׁהוֹ שְׁכֵבַת-זָרַע
 וְהוּא שֹׁפְחָה גִחְרַפַּת לְאִישׁ וְהַפְּדָה לֹא נִפְדָּתָה
 אוֹ חֲפֹשָׂה לֹא נִתְּנָה לָהּ בְּקִרְתָּ תִהְיֶה לֹא יוֹמְתוּ כִּי-
 לֹא חֲפֹשָׂה: 21. וְהִבִּיא אֶת-אִשְׁמוֹ לִיהוָה אֶל-פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד אִיל אִשָּׁם: 22. וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאִיל
 הָאִשָּׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח
 לוֹ מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא:

23. וְכִי-תִבְאוּ אֶל-הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶם כָּל-עֵץ מֵאֲכַל
 וְעֵרְלֹתֶם עֵרְלֹתוֹ אֶת-פְּרִיּוֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם
 עֵרְלִים לֹא יֵאָכַל: 24. וּבִשְׁנָה הָרְבִיעִת יִהְיֶה כָּל-פְּרִיּוֹ
 קֹדֶשׁ הַלְוִיִּם לִיהוָה: 25. וּבִשְׁנָה הַחֲמִישִׁת תֹּאכְלוּ אֶת-
 פְּרִיּוֹ לְהוֹסִיף לָכֶם תִּבְוֹאָתוֹ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 26. לֹא
 תֹאכְלוּ עַל-הַדָּם לֹא תִנְחָשׁוּ וְלֹא תַעֲוֹנוּ: 27. לֹא תִקְפוּ
 פָּאת רֵאשֵׁיכֶם וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פָּאת זִקְנְךָ: 28. וְשָׂרֵט
 לְנֶפֶשׁ לֹא תִתְּנוּ בְּבִשְׂרֵיכֶם וְכִתְבַת קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ
 בְּכֶם אֲנִי יְהוָה: 29. אֶל-תִּחַלֵּל אֶת-בְּתוּךָ לְהִזְנוֹתָהּ וְלֹא-
 תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ זְמָה: 30. אֶת-שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
 וּמִקְדָּשַׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה: 31. אֶל-תִּפְּנוּ אֶל-הָאֲבֹתַי
 וְאֶל-הַיְדֻעָנִים אֶל-תִּבְקֹשׁוּ לְטַמְּאָה בָּהֶם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: 32. מִפְּנֵי שִׁיבָה תִקּוּם וְהִדְרַת פְּנֵי זִקֵּן וּיְרֵאתָ
 מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: 33. וְכִי-יָגוּר
 אִתְּךָ גֵר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ: 34. כְּאֹזְרָח מִכֶּם יִהְיֶה
 לָכֶם הַגֵּר | הַגֵּר אִתְּכֶם וְאֶהְבֵּת לוֹ כַּמוֹךְ כִּי-יִגְרִים
 הֵייתֶם בְּאַרְץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 35. לֹא-תַעֲשׂוּ
 עוֹל בְּמִשְׁפַּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוֹרָה: 36. מֵאֲזֵנֵי
 צֶדֶק אֲבִנִי-צֶדֶק אֵיפֶת צֶדֶק וְהִין צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ

כֹּל תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפַּט לֹא תִשָּׂא פְּנֵי דָל
 וְלֹא תִהְדָּר פְּנֵי גְדוֹל בְּצַדֵּק תִּשְׁפֹּט עִמִּיתְךָ לֹא
 תִלְךָ רֵכִיל בְּעַמִּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל דָּם רַעַף אֲנִי
 יְהוָה לֹא תִשָּׂא אֶת אֹזְרֶיךָ בְּלִבְבְּךָ הוֹכֹחַ תוֹכִיחַ
 אֶת עִמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חָטָא לֹא תִקֵּם וְלֹא
 תִטֹּר אֶת בְּנֵי עַמְּךָ וְאֶהְבֵּת לְרַעַף כַּמוֹךְ אֲנִי יְהוָה
 אֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְּהַמְתֶּךָ לֹא תִרְבִּיעַ כְּלָאִים
 שְׂדֵךְ לֹא תוֹרַע כְּלָאִים וּבְגָד כְּלָאִים שְׁעִטְנֹו לֹא
 יַעֲלֶה עָלֶיךָ וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב אֶת אִשְׁהוֹ שְׁכֵבַת זָרַע
 וְהוּא שֹׁפְחָה גִחְרַפַּת לְאִישׁ וְהַפְּדָה לֹא נִפְדָּתָה
 אוֹ חֲפֹשָׂה לֹא נִתְּנָה לָהּ בְּקִרְתָּ תִהְיֶה לֹא יוֹמְתוּ כִּי
 לֹא חֲפֹשָׂה וְהִבִּיא אֶת אִשְׁמוֹ לִיהוָה אֶל פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד אִיל אִשָּׁם וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאִיל
 הָאִשָּׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח
 לוֹ מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא

וְכִי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶם כָּל עֵץ מֵאֲכַל
 וְעֵרְלֹתֶם עֵרְלֹתוֹ אֶת פְּרִיּוֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם
 עֵרְלִים לֹא יֵאָכַל וּבִשְׁנָה הָרְבִיעִת יִהְיֶה כָּל פְּרִי
 קֹדֶשׁ הַלְוִיִּם לִיהוָה וּבִשְׁנָה הַחֲמִישִׁת תֹּאכְלוּ אֶת
 פְּרִיּוֹ לְהוֹסִיף לָכֶם תִּבְוֹאָתוֹ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא
 תֹאכְלוּ עַל הַדָּם לֹא תִנְחָשׁוּ וְלֹא תַעֲוֹנוּ לֹא תִקְפוּ
 פָּאת רֵאשֵׁיכֶם וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פָּאת זִקְנְךָ וְשָׂרֵט
 לְנֶפֶשׁ לֹא תִתְּנוּ בְּבִשְׂרֵיכֶם וְכִתְבַת קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ
 בְּכֶם אֲנִי יְהוָה אֶל תִּחַלֵּל אֶת בְּתוּכְךָ לְהִזְנוֹתָהּ וְלֹא
 תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ זְמָה אֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
 וּמִקְדָּשַׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה אֶל תִּפְּנוּ אֶל הָאֲבֹתַי
 וְאֶל הַיְדֻעָנִים אֶל תִּבְקֹשׁוּ לְטַמְּאָה בָּהֶם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם מִפְּנֵי שִׁיבָה תִקּוּם וְהִדְרַת פְּנֵי זִקֵּן וּיְרֵאתָ
 מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה וְכִי יָגוּר אִתְּךָ גֵר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ
 כְּאֹזְרָח מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר אִתְּכֶם וְאֶהְבֵּת לוֹ כַּמוֹךְ כִּי יִגְרִים
 הֵייתֶם בְּאַרְץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל
 בְּמִשְׁפַּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוֹרָה מֵאֲזֵנֵי צֶדֶק אֲבִנִי
 צֶדֶק אֵיפֶת צֶדֶק וְהִין צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ

מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה
 אִתְּךָ גֵר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ כְּאֹזְרָח מִכֶּם יִהְיֶה
 לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר אִתְּכֶם וְאֶהְבֵּת לוֹ כַּמוֹךְ כִּי יִגְרִים
 הֵייתֶם בְּאַרְץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל
 בְּמִשְׁפַּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוֹרָה מֵאֲזֵנֵי צֶדֶק אֲבִנִי
 צֶדֶק אֵיפֶת צֶדֶק וְהִין צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ

מְצַרִּים: ³⁷ וּשְׁמֵרְתֶם אֶת-כָּל-חֻקֹּתַי וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטַי וְעִשִּׂיתֶם אִתָּם אֲנִי יְהוָה:

ויברר ⁽²⁰⁾ יהוה אל-משה לאמר: ² ואל-בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: ³ ואני אתן את-פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את-מקדשי ולחלל את-שם קדשי: ⁴ ואם העלם יעלימו עם הארץ את-עיניהם מן-האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו: ⁵ ושמתני אני את-פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל-הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: ⁶ והנפש אשר תפנה אל-האבת ואל-הידענים לזנות אחריהם ונתתי את-פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו: ⁷ והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם: **ושמרתם את-חוקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם:** ⁸ כי-איש איש אשר יקלל את-אביו ואת-אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: ¹⁰ ואיש אשר ינאף את-אשת איש אשר ינאף את-אשת רעהו מות-יומת הנאף והנאפת: ¹¹ ואיש אשר ישכב את-אשת אביו ערות אביו גלה מות-יומתו שניהם דמיהם בם: ¹² ואיש אשר ישכב את-כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם: ¹³ ואיש אשר ישכב את-זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם: ¹⁴ ואיש אשר יקח את-אשה ואת-אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא-תהיה זמה בתוכם: ¹⁵ ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת-הבהמה תהרגו: ¹⁶ ואשה אשר תקרב אל-כל-בהמה לרבעה אתה והרגת את-האשה ואת-הבהמה מות יומתו דמיהם בם: ¹⁷ ואיש אשר-יקח את-אחיתו בת-אביו או בת-אמו וראה את-ערוטה והיא-תראה את-ערוטו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחיתו גלה עונו ישא: ¹⁸ ואיש אשר ישכב את-אשה דוה וגלה את-ערוטה את-מקרה הערה והוא גלטה את-מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: ¹⁹ וערות אחות אמה ואחות אביך לא

מְצַרִּים ושמרתם את כל חוקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה וידבר יהוה אל משה לאמר ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו ושמתני אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם ושמרתם את חוקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות שניהם דמיהם בם ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם ואיש אשר יקח את אחיתו בת אביו או בת אמו וראה את ערוטה והיא תראה את ערוטו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחיתו גלה עונו ישא ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערוטה את מקרה הערה והוא גלטה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם וערות אחות אמה ואחות אביך לא

תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו: ²⁰ ואיש אשר ישכב את דדתו ערות הדו גלה חטאם ישאו ערירים ימתו: ²¹ ואיש אשר יקח את אשת אחיו גדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו: ²² ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: ²³ ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם: ²⁴ ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהנה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים: ²⁵ והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: ²⁶ והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהנה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: ²⁷ ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות ימתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם

תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו: ²⁰ ואיש אשר ישכב את דדתו ערות הדו גלה חטאם ישאו ערירים ימתו: ²¹ ואיש אשר יקח את אשת אחיו גדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו: ²² ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: ²³ ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם: ²⁴ ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהנה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים: ²⁵ והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: ²⁶ והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהנה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: ²⁷ ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות ימתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם